

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

3. Dies Februarii. Non habemus quod in morte timeamus, si nihil quod timendum sit, vita nostra commisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

dium, ad Infan-tem quasi ad metam, ad Infantis con-
spectum, velut ad curriculi bravi-um, properat.
Quem ut intuitus est, mox stupore defixus, amor-
attonitus, sacro horrore per-fulsus, hæ-
rere, fluctuare, velificari deside-
rio; nunc ulnas, ut accipiat pro-
tere, jam ne accipiat, retrahere; eum ferè men-
in opem lætitiæ copia fecit. Non satis erat, quem tot
annis spe vivendi devoraverat, oculis tantum libe-
re, nisi brachiis constringeret. Suscepit ergo in ulna
necdum unius ulnæ Infan-tem, sed quem nec cæli
nec cæli cælorum capere possunt. Cum sacrum illud
pondus, quod (a) omnia in mensura, & numero, &
pondere disposuit, gestaret, quasi ab eo gestaretur,
nullum sentire onus (erat enim is, cujus onus leve)
caligantes senio oculos in puerum iterum, iterum-
que demittebat. Optabat jam totus esse oculus, ut
illum toto obtutu videret, quem semper videre, sa-
lus est videntis. Tandem petit dimitti in pace, & ut
eâ fruatur, cupit occumbere morte. O mortem
verè vitalem; mori præ-
sente eo, qui est Vita nostra
vitæ. Quidni exclamem, & acclamem sic morientis

Felicem sortem, sic posse occumbere mortem!

3. DIES FEBRUARII.

Non habemus quod in morte timeamus, si
nihil quod timendum sit, vita nostra
commisit. *S. Ambros. de bon. morte. 18.*

I. Patet

(a) Sap. 11.

Februar.

Tessera.

91

Mors non I. **P**Atet hic ingressus in laxissimum
est mala, ubi vita fuerit bona. tuor novissima, ut par est expende, e-

runt tibi ad Bonum calcar, à Malo frænum. Ordior
à parte novissimorum prima, quæ est finis vitæ.
Nihil esse in morte timendum, si nulla ante mortem
commisimus timenda, docet prædicta tessera, Scio,
insanum hoc esse iudicium vulgi; quis unquam pi-
ctorum ausus est mortem pulchritudinis, ut ea nihil
sit timendum, coloribus exprimere? Quis aliter eam
delineavit, quam sine fronte, sine naso, sine pilis, sine
labris, sine oculis, ossium aridorum compagem, &
naturæ monstrum informe? Quis pulchrum credat,
quos horrent omnes? Quis amabile, quod horribiliū
omniū existimatur horribilissimum? Vide quid mors
moliatur in homine. Fædat genas, extinguit lumina,
speciem evertit, totum hominē dehonestat. Hic er-
ror est Phantasiæ, non sensus Prudentiæ. Horreat
mortē, qui turpem vitam agit. Quod phantasma pi-
ctorum est, hoc mortē esse existimas? Error est popu-
laris. Terrētur mortales ut pueri Empulis, & lamis.

II. Vulgus, bonorum maximum vitam putat,
mortem malorum primum. Fallitur, atque ut in cæ-
teris bonis aberravit, ita in maximis maximè errat.
Vita potius maximum malorum est, si non benè vi-
vis; & mors bonorum maximum, si non male mo-
riaris, nec male morieris, si non male vixeris.
Vita non bona; spatium malis, & sceleribus laxat,
mors non mala, finit mala & miserias. Non est ergò
mors mala, nisi illis qui fecerunt malā pessimā vitā.

Quapropter vis mortem ad vivum pingere? Pinge
vitam

ram, qualis vita, talis mors. Non est mors homini
ut pecudis : non est Animæ interitus, sed transitus.
Turpem mortem sola peccatorum fæditas facit. Vnde
non timere mortem? Time peccatum, quod est
pendiū mortis. Nullus titulus est mortis odio, plu-
rimi desiderio : sive respicias quid ipsa sit, sive quid
ipsi accedat, sive mala quibus asserit, sive bona qua
inferit, & quia ipsa malum non est, & quia bonum
est : quin licet malum esset, non compensaret bonum
quæ confert ; licet bonum non esset, non exæquaret
mala quæ aufert. Quare non est Sapientis, mortem
metuere, quam nequit effugere. Sed Sapientis est ni-
hil admittere in vita, cujus illum pœniteat in fine vi-
tæ, & ita corpori vitam dare, ut Animæ non auferatur.
Peccatum est mors Animæ : si mors hæc morti
corporis jungitur, damnatio sequatur necesse est.

III. Illam homini Deus, illam animantibus omni-
bus, illam rebus omnib⁹ conditis imposuit neces-
sitatē : ut sicut cæperunt aliquando, sic olim inte-
reant. Si quam Deus vitam ceu depositum tradidit,
eandem quando lubet, reposcit : qui adeò natura
mirum, aut insolens? Omnium versatur urna. Ex om-
nibus qui ad hanc ætatem ab orbe condito vixe-
runt, aut vivunt, aut victuri sunt olim, eximitur
quenquam ab hac adamantina lege, & ferrea neces-
sitate, vel eximet aliquando diadema regiū, Impera-
torium paludamentum, fascēs consulares, victoria-
rum claritas, opum magnitudo, amicorū potentia,
devotio clientum, Sapientia, robur animi, corporis-
que, aut etiam vitæ sanctitas? Nec alia debet, aut po-
test reddi ratio, quam quod fuerint mortales. Quid
mirum mortales mori? Mortalium, ut mortalia sunt
opera,

opera, sic & vita. Mors intolerabilis est illi qui prius suis non est mortuus cupiditatibus, & totum exspectat simul absorbere interitum: dum videlicet moriente corpore mortali commoritur Anima immortalis. Necesse est ergò mors sit gravissima illi, cui multa moriuntur morte sua. Unius rei jacturam gemimus, aut honoris, aut voluptatis, aut amici, quantus dolor erit, uno omnia perdendi ictu, uno totam vitam amittenti momento? Vivebat in illo turba vitiorum Luxuria, Superbia, Avaritia, Invidia, Accedia, hæc illo uno moriente moriuntur omnia. Noli ergò infamare mortem quasi malam, & accusare quasi timendam. Quippe

Præstat morte mori, quam vitam ducere mortis.

4. DIES FEBRUARII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?
S. August. de Verb. Dom.

Mortem optandam reddunt miseriæ humanæ. **I.** **N**ihil in vita miserius ipsâ vitâ. Ut verè nil aliud sit vivere, quam torqueri. Quid enim habet, ut ita optetur vita optabile? Nisi malorum consensionem, miseriæ pertinationem? quarum tanta est multitudo, ut multi illas non timeant, quia multæ. Lyces Princeps censuit, vitam esse supplicium Animo, simile illi quo vivi cadaveribus constricti, os ori, pectus pectori, manus atrocissimè cruciabantur. Anima illa, Divinæ particula auræ constringitur putri, fluidoq; corpori,